

Karol Bykowski

Rzymówka, gm. Złotoryja, woj. legnickie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 14, 169-170

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RZYMÓWKA, gm. Złotoryja
woj. legnickie
Stanowisko I

Uniwersytet Wrocławski
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Karol Bykowski.
Finansowało Centralne Biuro Studiów
i Projektów Budownictwa Wodnego
"Hydroprojekt", Oddział we Wrocławiu.
Trzeci sezon badań, Grodzisko wczesno-
średniowieczne /IX do XI w./ oraz cmen-
tarzysko z XIII-XIV /?/.

Kontynuowano prace w wykopie I położonym w północnej części wnętrza grodziska, 4-5 m na południe od obecnej podstawy wału obronnego. Na obszarze 73,5 m² zbadano fragmenty 4 budynków, 4 wolno stojące paleniska, 16 jam postępowych, siedem dalszych odkrytych obiektów nie badano.

Budynek nr 26 wzniesiono w konstrukcji zrębowo-sumikowej. Był on podzielony na dwie równe izby z drewnianymi podłogami. W pomieszczeniu wschodnim, pełniącym funkcję magazynu, znajdowała się drewniana skrzynia, w której zgromadzono duży zapas zboża /około 100 kg zwęglonej pszenicy/. Do izby zachodniej, od strony południowej dostawiona była dobudówka o powierzchni 6 m², w której, pod drewnianą podłogą, znajdowała się niewielka piwniczka. Wejście do budynku znajdowało się w owej dobudówce. W pomieszczeniu zachodnim, w rejonie kamiennego paleniska znaleziono wiele zabytków metalowych, m.in. topór typu IV Nadolskiego, żelazną radlicę, kłódkę walcowaną i krępulec wędziła. Ponadto, przy dłuższej ścianie południowej, znajdowała się żelazna miska typu śląskiego oraz - wbity w tę ścianę - grot włóczni typu V Nadolskiego.

W narożu innego budynku /nr 36/ znaleziono skarb o niezwykle interesującym składzie: dwa miniaturowe /wysokości 3,0 i 4,5 m/ gliniane naczynia wykonane na kole, głowica i jelec miecza typu X Petersena, fragmenty grzebienia typu IV Hilcherówny, kamienny gładzik, dwa kościane przekuwacze, okucie wiadra, klucz hakowy, posrebrzane okucie /?/, skobel i dwa haki. Na większości tych zabytków /m.in. na elementach rękojeści miecza/ brak widocznych śladów użytkowania. Głównia miecza mogła być opatrzona w rękojeść na miejscu.

Dwa inne budynki wzniesione były w konstrukcji słupowej, z tym że jeden z nich miał ściany plecionkowe. Znaleziono w nim między innymi wykonany z drutu srebrnego esowaty kabłączek skroniowy /typ III Musianowicz/ o średnicy wewnętrznej 1,0 cm.

Stwierdzono, że w obrębie grodu zajmowano się obróbką rogu i kości - znaleziono tzw. klocek z rogu jeleniego.

Wszystkie zbadane w 1980 r. relikty zabudowy grodu datujemy na drugą połowę X-XI w. Nie prowadzono prac we wschodniej części wykopu gdzie w 1979 r. stwierdzono pozostałości po starszej fazie zabudowy grodu.

Ponadto odkryto trzy dalsze niewyposażone groby z cmentarzy-
ska /ogółem wydobyto zawartość 8 grobów/ założonego na terenie
opuszczonego grodziska w XIII-XIV /?/ wieku.

Badania będą kontynuowane.

RZYMÓWKA, gm. Złotoryja
woj. legnickie

patrz
uzupełnienia 1979

SAJCZYCE, gm. Sawin
woj. chełmskie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badania prowadził mgr Jerzy Cichomski,
Finansował WKZ w Chełmie. Pierwszy
sezon badań, Grodzisko wczesnośrednio-
wieczne /IX-XI w./.

Grodzisko leży na podmokłych łąkach na północ od wsi Sajczy-
ce. Około 500-700 m od obiektu płynie Uherka.
Umocnienie obronne grodziska stanowi pojedynczy wał ziemny. Ma on
kształt elipsy o wymiarach około 75 m na linii NW-SE i 55 m na li-
nii WS-NE. Wał ma wysokość 0,5-1,9 m i szerokość 7 m. Po zew-
nętrznej stronie wału biegnie niezbyt głęboka, silnie zniwelowana fosa.
Założono cztery wykopy 5,0 x 1,5 m, dwa na wale i dwa na majdanie.
W obrębie wału nie odkryto żadnych konstrukcji. Stwierdzono, iż pier-
wotne deniwelacje między dnem fosy, a szczytem wału wynosiły ponad
3 m. Na majdanie, u podnóża wału, odkryto bogatą warstwę kulturową,
a w niej jamę gospodarczą lub mieszkalną z paleniskiem. Wydobyto
liczne ułamki ceramiki oraz kilka narzędzi.

Analiza materiału ceramicznego pozwala datować grodzisko na
IX-XI wiek. Wykonane odwierty wykazały istnienie warstwy kulturowej
na całej powierzchni obiektu.

Materiały znajdują się w PP PKZ Oddział w Lublinie.

Dokumentację przekazano WKZ w Chełmie.

SIERADZ
Wzgórze Zamkowe

patrz
późne średniowiecze

SMOLUGI, gm. Dziadkowice
woj. białostockie
Stanowisko "Ciarki"

Państwowe Muzeum
Archeologiczne
w Warszawie